

הכהן שהוא בחינת החסד והוא ראש לכל הספירות שתחתיו היה יודע בכל הגוונים ויכל למתק את הדינים ולטהר את הנגע

תָּא חַיֵּי מַאי טַעְמָא בא וראה טעם הדבר שנגע לבן אדמדם טמא. **וְגוֹנָא**

חַוּרָא אֲשֶׁתְּמוֹדַע מראה הלבן נודע שהוא בחסד, **וְגוֹנָא**

סוּמְקָא אֲשֶׁתְּמוֹדַע ומראה האדם נודע שהוא בגבורה, **סוּמְקָא**

בְּקִדְמִיתָא, וְהָא אֶתְחַוֵּי בֵּיהּ חַוּרָא ואם היה המראה אדום המורה

על הדין השולט בו ואחר כך נראה בו גם הצבע הלבן, **הָא דְכִיּוֹתָא אֶתְיִלִּיד**

בֵּיהּ, וְשָׂאֲרֵי לְאֶתְדַכְּאָהּ ניכר שהטהרה נולדה בו והלבן שהוא בחסד מתגבר

על הדין והתחיל להטהר. **חַוּרָא בְּקִדְמִיתָא, וְאֶתְחַוֵּי בֵּיהּ סוּמְקָא**

אבל כאשר הלבן היה בתחילה ואחר כך נראה בו מראה אדום, **הָא שָׂאֲרֵי**

לְאֶסְתְּאָבָא ניכר שהדין מתגבר על החסד והתחיל להטמא, **וְכִתִּיב וְטָמְאוּ**

הַכֹּהֵן, דְּהָא אֶתְיִלִּיד בֵּיהּ סוּמְקָא, לְאֶסְתְּאָבָא ואז מטמאו

הכהן כיון שנולד בו האדום לטמאו. **וְכִתְּבָנָא הָוָה יָדַע בְּכָל אֵינּוֹן וְגוֹנִין**

והכהן שהוא בחינת החסד והוא ראש לכל הספירות שתחתיו היה יודע בכל הגוונים ויכל

למתק את הדינים ולטהר את הנגע. **וְלְזִמְנִין דְּאֶתְחַוֵּי בֵּיהּ וְגוֹנָא**

דְּדְכִיּוֹתָא ולפעמים ראה הכהן שהמראה הוא בגוון טהור **וְיִסְגַּר לֵיהּ**

לְמַחְמֵי אֵי אֶתְיִלִּיד בֵּיהּ וְגוֹנָא אַחֲרָא ואז היה מסגירו שבעת ימים

לראות אם בנתיים נולד בו מראה בגוון אחר. **וְאֵי לָא, מְדַכְּבֵי לֵיהּ** ואם לא נולד

בו עוד מראה אחר המטמא אותו והיה מטהרו, **הֲדָא הוּא דְכִתִּיב** וזהו שכתוב

וְטָהְרוּ הַכֹּהֵן וְגו'.

הלימוד היומי

אלישע הנביא קילל את זרע גיחזי כיון שראה שלא יצא מהם בן כשר
רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ אֲזֵלֵי בְּאַרְחָא, אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, כְּתִיב רבי יצחק ורבי יהודה היו הולכים בדרך אמר רבי יהודה
 לרבי יצחק כתוב שאמר אלישע הנביא לגחזי (מלכים ב, ה) **וְצָרַעַת נַעֲמָן**
תִּדְבֹק בְּךָ וּבְזֹרְעֶךָ לְעוֹלָם וָגוֹ', אִי הוּא חָטָא בְּנוּי אַמְאִי
יִלְקוּן ויש לשאול אם גחזי חטא למה כל זרעו צריך ללקות. **אָמַר לִיה,**
אֱלִישֶׁע יִתִּיר מִשָּׂאֵר נְבִיאֵי חָמָא. חָמָא דְלֹא נָפִיק
מִגִּיחְזֵי בְּרָא דְמַעְלֵיא, וְעַל דָּא לֵיִט לְכַלְהוֹ אמר לו רבי יצחק
 אלישע הנביא ראה יותר מכל שאר הנביאים וכיון שראה שלא יצא מגחזי בן כשר עד סוף
 דורותיו לכן קילל את כל זרעו.

גיחזי זכה שנענש בעולם הזה ולא בעולם הבא

וְלֹא עוֹד, אָלֵא אָמַר לִיה, אֲנָא פְּלַחְנָא בְּשִׁמוּשָׁא עֲלָאָה
לְגַבֵּי אֱלִיָּהוּ ולא עוד אלא אמר אלישע לגחזי אני שימשתי את אליהו
 הנביא בשימוש עליון וגבוה, **וְזַכִּינָא בְּתַרִּין חוֹלְקִין**, וזכיתי בשני חלקים כמו
 שכתוב שאמר אלישע לאליהו כאשר נפרדו קודם שעלה אליהו בסערה השמימה "ויהי גא
 פי שנים ברוחך אלי" **וְדָהָא פְּלַחְנָא לִיה בְּקִשׁוּט** כיון שעבדתי אותו
 בנאמנות, **וְאַנְתָּה רִשְׁעָה פְּגִימַת לִי, אוֹמִית לְשִׁקְרָא, וְחַמִּידַת,**
 ואתה גחזי רשע שפגמת אותי ונשבעת לשקר וחמדת את מתנות נעמן **הָא עֲבַרְתָּ**
עַל אוֹרְיִיתָא כְּלָא ועברת על כל התורה כולה כמו שאמרו חז"ל דלכן נכתב לא

תחמוד אחר כל עשרת הדברות ללמדך דלאו של לא תחמוד שקול ככל התורה (זהר פ' אחרי מות עח:), **וּמֵאֵן דְּאַעְפָּר עַל דָּא, מִיַּת הוּא לְעֵלְמָא דְּאַתִּי** ומי שעובר על זה מת הוא לעולם הבא וענשך היה צריך להיות חמור יותר. **אַבְל בְּגִין דְּפַלְחַת לִי, שְׁמוּשָׁא דִּילָךְ לָא לְהוּי לְמִנְנָא** אבל לפי שעבדת אותי השימוש שלך לא יהיה בחינם ולכן, **תְּהוּי מִיַּתָּה דִּילָךְ בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאַתִּי לָא** תהיה לך מיתה בעולם הזה אבל לא בעולם הבא. **וּבְגִין כֵּךְ, וְצַרְעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק בְּךָ וּבְזַרְעֶךָ** (גוֹנָא דְּחִינוּרָא אֲשֶׁתְּמוּדְעָ, וְגוֹנָא דְּסוּמְקָא אֲשֶׁתְּמוּדְעָ). ולפיכך קילל אותו ואת זרעו בצרעת ואמר **לָא וְצַרְעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק בְּךָ וּבְזַרְעֶךָ** ולא בעולם הבא כך גם גחזי עצמו נענש בעולם הזה ולא בעולם הבא [תפ"א].

האדם שפוגם בדיבורו נותן שליטה למומאה

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּגַד הַצִּמְרֵי אֵין הַפְּשֵׁתִים אִמְאִי. אמר רבי

יוסי מה שאמר הכתוב והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים יש

אור הרשב"י

במלכות לעורר הוונג מה שאין בן אותם שנפשם נאבדת לגמרי אלו לא נזכרו כלל במשנה וא"כ הזהר לא חולק על המשנה כי הזהר מבאר שאלישע אמר לגחזי שלא תכרת ותאבד נפשו לגמרי אבל אין הכי נמי שיהיה כמו שכתוב במשנה שאין לו חלק בבינה הנקראת עולם הבא.

[תפ"א] ובפשיטות נראה דהזהר כאן חולק על מאי דאיתא במשנה סנהדרין (פרק חלק) שגחזי הוא מד' הדיוטות שאין להם חלק לעולם הבא. אמנם ראה בזהר חי (קמארנא) שביאר שמה שאמרו במשנה סנהדרין שאין להם חלק לעולם הבא אין הכוונה שנפשם נאבדת לגמרי אלא רק שאין להם חלק בבינה הנקראת עולם הבא אבל ישארו

לשאול בשלמא בגד פשתים שהוא מצד הגבורה מובן ששורה בו צרעת אבל בגד צמר שהוא מצד החסד למה שורה בו הצרעת (מהרח"ו) **אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּכֹלֵא שְׂרִיא, וּבְכֹלֵא שְׁלֵטָא** כיון שהאדם פגם בדיבורו ונתן שליטה לטומאה היא שורה בכל מקום ובכל מקום היא שולטת. **וְאֵית פְּגוּמָא דְּא דְּכֹתִיב וּמְצִינוּ** כעין זה גם בקדושה שכתוב, (משלי לא) **דְּרִשָּׁה צִמְר וּפְשִׁתִּים** שבשניהם עובדים הכהנים את עבודתם בבית המקדש. **וּבְגִינֵי כֶּךָ, שׁוֹלְטָנִיה דְּהַהוּא נִגְעֵ דְנַפְיָא מֵאַתָּר עֲלָאָה דְּא שְׁלֵטָא בְּכֹלֵא, בְּתֵרֵי גִוּוּנֵי, בְּצִמְר וּבְפְשִׁתִּים** ולכן גם הנגע היוצא ממקום עליון מצד הדין הקשה שולט בהכל בשני הגוונים צמר שבחסד ופשתים שבגבורה. **וּבְגִין כֶּךָ** ולכן נאמר, **זֹאת תֹּוֹרַת נִגְעֵ הַצִּרְעַת בְּגֵד הַצִּמְר אוֹ הַפְּשִׁתִּים.**

רבי יצחק ראה אדם שנח בצידי הדרך עם המשא על כתפיו וניסה לשוחח עמו **רַבִּי יִצְחָק הָוָה אָזִיל לְקַטְפוּרֵי דְאַבּוּי** רבי יצחק היה הולך לבית דירת אביו. **הָמָא חָד בַּר נָשׁ, דְּסֵאֲטִי בְּקוּטְרָא דְמָטוּלָא אֲכַתְפוּי** ראה אדם אחד שסר לצידי הדרך לנוח עם משא קשור על כתפיו. **אָמַר לִיהּ, שׁוּרְטָא דְקִישְׁטָא בְּכַתְפֵּךָ אֲמַאי** שאל אותו רבי יצחק משא הקנים של העצים הקשור בכתפך למה הוא ומדוע אינך מסירו בשעת המנוחה, **לָא אָמַר לִיהּ מְדִי** לא השיב לו אותו אדם דבר. **אָזִיל אַבְתֵּרִיהּ, חָמָא דְעֵייל בְּמַעְרְתָא חֲדָא** הלך רבי יצחק אחריו וראה אותו נכנס למערה אחת, **עָאל אַבְתֵּרִיהּ, חָמָא קְטוּרָא דְתַנְנָא**